

nebem a touží poznat exotickou zemi na severu Afriky, to je ale to pravé ořechové. Netradiční létání na písečných dunách v poušti nebo na pobřeží Atlantiku i na horských úbočích Atlasu, či polétání v pohorí Sierra Nevada v jižním Španělsku, kde i v zimním období je příjemné, skoro letní počasí, je třešničkou na dortu takového výletu. Věřím, že i vás osloví pár postřehů z „deníčku“ této výpravy.

Na cestu se vydáváme po Vánocích. Nejprve směřujeme do známého střediska paraglidingu v Annecy, kde nám ovšem

Pro „lítače pod padáčky“, kteří naplňují své vzdušné touhy na tuzemských kopcích v období teplých měsíců, je zima většinou příliš dlouhou nucenou pauzou. Někteří ale létají i v zimě a dopřejí si třeba i jiný kontinent. Jirka Šrámek, alias Chorch, připravil na přelomu roku finančně dostupný zájezd do Maroka, kterého jsem se zúčastnil. Tento výlet nazývám, a myslím že právem, expedice

EXPEDICE MAROKO aneb za novoročním létáním

Maroko. Šlo o třítydenní poznávací zájezd minibusem přes Francii a Španělsko s létáním na vytipovaných a vyzkoušených místech. Nebyl to rozhodně výlet pro „masňáky“, ale to my padáčkaři přeci nejsme. Pro dobrodružnější nátury, které se nebojí nepohodlí při dlouhém cestování, spaní ve stanech nebo pod širým

nepřeje počasí. Více štěstí máme v St. Hilary. Velmi oblíbené letové místo ve Francii svými kolmými skalami zaručuje pohodové a skoro jisté polétání. Start je snadný. Startoviště je dostupné autem a lanovkou – zubačkou. V místě funguje několik paraglidingových klubů, které nabízejí mimo jiné služby i občerstvení. Slunce nám ve sebe svítí, ale zmrzlé prsty na ruce přece jen limitují délku svahování.

Po přesunu na jih Španělska obdivujeme Granadu – to „město prastarých krás“ – pamatujete

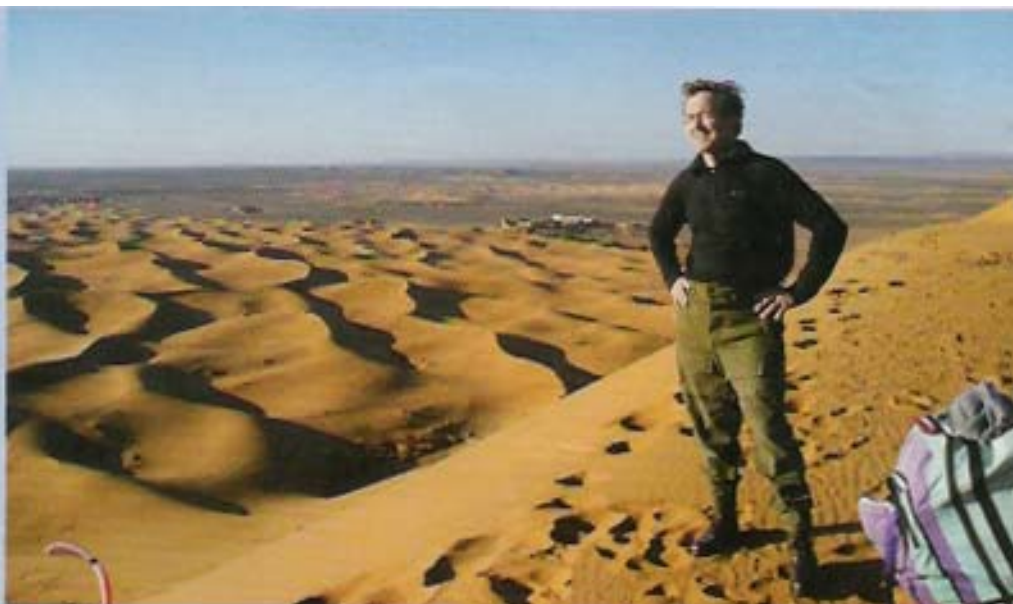
pamětníci, jak se zpívalo? A navíc je to pravda. Z přilehlých kopců, zvedajících se k impozantním vrcholům Sierry Nevady polétáme jak směrem nad Granadu, tak i opačně, směrem k zasněženým horám. Startujeme z Monachilu, který je dostupný autem a kratšími pěšími výstupy. Startoviště pohodové. Tešíme se, že si toto létání dopřejeme i na zpáteční cestě. Nocleh v horách si zpřijemňujeme v místní hospůdce. Jsou i taci, např. nejmenovaný Pavel, který „omylem“ přenocuje v pohodlném Mercedes-minivanu, který důvěřlivý místní občan nechal otevřený. Ráno z toho ale nikdo nedělal žádný problém – a to je milé!

Navštívujeme kouzelné horské městečko Guejar Sierra a opět s báječnou plivnicí. U města Orgiva létáme na kopcích s 1200 metrovým převýšením a osmikilometrovým sletem do údolí. Stánujeme v sousedství osad „vysídlených“ Angličanů. Stále je čemu se divit.

Silvestra se nám daří prožít v přírodě, nedaleko Santa Fé - u přírodního horkého pramenu, umožňujícího báječnou koupel v přilehlých jezírcích. Tuto lázeň rádi využíváme i na zpáteční cestě. Společnost

nám tu dělají hippies, k našemu překvapení i z Česka a Slovenska. Poslední zastávkou v Evropě je Torrenueva - španělské letoviště u Středozemního moře, kde se někteří naši otužilci i vykoupají. Přejíždíme úchvatné pohoří, kde se za vhodných podmínek létá až k moři s převýšením 1500 m. Nám ovšem „duje“, a tak navštívujeme horský národní park El Torcal – impozantní „kamenné město“ vytvarované přírodou. A už jen přes

Malagu do Gibraltaru. Z Algecirasu nás trajekt přepraví za 70 minut do Afriky, do města Ceuta, které je ještě španělské.

liding! Takže pár sletů, škoda, bylo by to tu super, kdyby...

Z oázy Jasmina odjíždíme do města Zagora. Krajina je hodně „měsíční“, ale přibývají datlové háje, ostatně, datle nám tu stále někdo nabízí ke koupi. Se zvědavostí se blížíme ke 100 km dlouhé duně Ibel Bani, která je vlastně dlouhým horským hřebenem. Je tu teplo, ale - co jsme komu udělali – vítr do zad! Náhradně pře-

jíždíme na protější kopec, kde fouká přímo „na komoru“, ale start v kamenné suťi zvládají jen „kaskadéři“. Za odměnu je na přistání očekává asi stovka dětí a „odnos“ báglu do auta.

Čeká nás přejezd pohoří Vysokého Atlasu. Průsmyky jsou ve výšce 2100 m a dá se tu létat, kdyby... kdyby nepřecházela fronta a nenapadl sníh! Afričani – zaskočení na svých letních pneu, my se zase dívíme

Hranice – Maroko - a jiný svět! A od této chvíle se stále něčemu dívíme. Opravdovou lahůdkou je prohlídka starodávného města Fes. Atmosféra exotické tržnice, arabská architektura, místní lidé – a všichni se shodujeme, že to nelze vylíčit, že to se musí vidět! Přes úhledné vojenské město Errachidia dojíždíme k prvnímu z exotických cílů, k poušti Erg-Chebbi a k údajně nejvyšší, 150 metrů vysoké, písečné duně. Je tu teplo, velbloudi a kouzlo Sahary. Jen vítr fouká 1. den „po kose“, 2. den je bezvětří. Ach, ten parag-

